

Η ΤΕΛΕΙΑ ΜΗΤΕΡΑ

Επιμέλεια: Βασιλική Σωτηριάδη

Πως μεγάλωσε η Αγία Άννα την μικρή Μαριάμ

Όταν οι γονείς της Παναγίας γέννησαν την μικρή Μαριάμ, το πρώτο που της δίδαξαν ήταν, ότι αυτοί δεν ήταν οι πραγματικοί της γονείς. Προσέξτε! Αυτοί που την γέννησαν της είπαν, ότι δεν είναι οι πραγματικοί της γονείς.

Τι υπέροχο και δυνατό σε μια μάνα, να αναγνωρίζει τον πραγματικό της ρόλο. «Εγώ, παιδί μου, είμαι η παραμάνα σου», έλεγε η μητέρα της Παναγίας στην ίδια. Και συνέχισε: «Η Μάνα σου και ο Πατέρας σου είναι ο ίδιος ο Θεός. Αυτόν θα αγαπάς. Αυτόν θα λατρεύεις».

Από μικρό παιδί, από την ηλικία του Θηλασμού, φρόντιζε η μητέρα της να την Θηλάζει με το νέκταρ της αγάπης της, αλλά και να της εμπνέει μέσα από το γάλα της το μεγαλείο εκείνο, που έχει μια μάνα, όταν διδάσκει ένα παιδί.

-Και πως το δίδασκε, αφού ήταν βρέφος;

-Πως δίδασκε την Μαριάμ η μάνα της, αφού ήταν μωρό;

Την δίδασκε με την προσευχή της.

Όπως κάτω από το απλό στοιχείο του νερού κρύβονται δύο αέρια, υδρογόνο και οξυγόνο και συντηρούν όλη τη ζωή του ανθρώπου, έτσι και η Αγία Άννα την πότιζε μυστικά με το οξυγόνο του Θείου έρωτά της για τον Θεό.

-Ποιος μπορούσε να φανταστεί, ότι αυτό που αναπνέουμε, τον αέρα, το οξυγόνο, που κανείς δεν το υπολογίζει, που κανείς δεν μιλάει γι' αυτό, πόσο απαραίτητο και χρήσιμο είναι στη ζωή μας; Μιλάμε για όλα τα άλλα εκτός από αυτό. Κι όμως αν δύο λεπτά σταματούσαμε να αναπνέουμε, θα είχαμε πεθάνει.

Φρόντιζε λοιπόν η μάνα της Παναγίας μαζί με το νέκταρ της τρυφερότητας της αγάπης, μαζί με το γάλα της, να την ποτίζει διαρκώς με το απαραίτητο οξυγόνο, με τον αέρα τον πολύτιμο, που ήταν η δική της αγάπη στον Θεό.

Όταν μια μάνα αγαπάει τον Θεό, τι κάνει;

Μεταφέρει μέσα από το γάλα της στο παιδί της, την αγάπη που έχει προς τον Θεό.

Ο Θεός έφτιαξε τον άνθρωπο από σώμα και ψυχή. Το σώμα το βλέπουμε. Την ψυχή όμως, την βλέπουμε; Κι όμως υπάρχει και έχει ανάγκη να τραφεί παράλληλα με το σώμα.

Και η μάνα αυτή έτρεφε την μικρή της κόρη με την διαρκή προσευχή της. Κρατούσε στην αγκαλιά της το μωρό της και μιλούσε συνέχεια στον ουρανό για τον Θησαυρό της. Έβλεπε στην αγκαλιά της το μωρό της και η καρδιά της γινόταν ένα με τον ουρανό για τη βασίλισσά της.

Την θήλαζε με δύο γάλατα: Το υλικό γάλα από τα στήθη της και το πνευματικό γάλα από τον Θεϊκό έρωτά της. Την είχε παραδώσει στον Θεό.

Τι ωραίο πράγμα ο γονιός να μιμείται αυτήν την αγία μητέρα!

Αυτή λοιπόν η μικρή κόρη διδάχτηκε από πολύ μικρό κοριτσάκι, πώς να αγαπάει τον Θεό, πριν ακόμα αποκτήσει αυτοδυναμία συνείδησης, γιατί μέσα της ζούσε η πνευματική τροφή της μητέρας της.

Όταν μεγάλωσε αυτή η ευλογημένη κόρη, η μητέρα της η Άννα, συνέχεια της μιλούσε για το μεγαλείο του ουράνιου Βασιλείου του Πατέρα μας. Και η μικρή Μαριάμ ζούσε με την νοσταλγία πότε θα βρεθεί στο ουράνιο Βασίλειο του πραγματικού της Πατέρα.

Ο Θεός μέσα σ' αυτή την κόρη, σ' αυτήν την αθώα ψυχούλα επέτρεψε άγγελοι ορατά στα μάτια της να υπάρχουν και να Την υπηρετούν. Γι' αυτήν ήταν τόσο απλό να βλέπει αγγέλους, όπως εμείς βλέπουμε ο ένας τον άλλο. Και ζούσε συνέχεια με την αναμονή πότε θα βρεθεί στο ουράνιο Βασίλειο του πραγματικού της Πατέρα. Για την αθωότητά της, για την ευγένεια της ψυχής της, για την αγάπη που είχε στον Θεό, όλοι οι άγγελοι Την υπηρετούσαν σαν Βασίλισσα της γης, γιατί ήδη ο Θεός την είχε κάνει Βασίλισσά Του...